

عنوان مقاله:

مقایسه معرفت شناسانه وجود و ماهیت در فلسفه ملاصدرا با نومن و فنومن در فلسفه کانت

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های معرفت شناختی، دوره 7، شماره 16 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

قاسم کاکایی - استاد گروه فلسفه دانشگاه شیراز

محمد بنیانی - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه شیراز، نویسنده

مرضیه اعتمادی فر - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه و کلام دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

مسئله شناخت یکی از مسائل مهم فلسفه به شمار می رود. از آنجا که موضوع کلیدی حکمت متعالیه اصالت وجود است، مسئله شناخت نیز به این موضوع ارتباط می یابد. طبق اصالت وجود، وجود امری اصیل و محقق در خارج و ماهیت امری اعتباری است. از نظر ملاصدرا حقیقت وجود در ذهن نمی آید، بنابراین انطباق بین ذهن و عین در فلسفه ملاصدرا به نوعی به مسئله ماهیت و وجود بازگشت می کند. البته دو معنا از اصیل از عبارات ملاصدرا قابل برداشت است که هر کدام از این معانی پیامدهایی متفاوت خواهند داشت. در نظام کانت انطباقی بین ذهن و عین وجود ندارد زیرا آنچه در ذهن ماست و ما آن را می شناسیم تنها فنومن و پدیدار اشیاست و ذهن ما راهی برای دسترسی به حقیقت اشیا و یا نومن ندارد. به این ترتیب انطباق بین ذهن و عین در فلسفه کانت به نومن و فنومن بازگشت می کند. اگر چه ماهیت متفاوت از فنومن است اما شباهت زیادی میان آنها می توان یافت. وجود نیز از جنبه هایی شبیه به معنای روانشناسانه نومن است با این تفاوت که وجود عام تر از نومن است.

کلمات کلیدی:

وجود، ماهیت، نومن، فنومن، ملاصدرا، کانت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1626250>

